СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 293. Джерзі Ситі, Н. Дж., вівторок, 17-го грудня 1935. — VOL. XLIII. No. 293. Jersey City, N. J., Tuesday, December 17, 1935. THREE CENTS

СЛАБИЙ ПОСТУП ЗАКОНІВ ПРОТИ БЕЗРОБІТТЯ

ВАШИНГТОН. — Так звана рада суспільного забезпечення подала до публичного відома на відбуваючійся тут конвенції стейтових урядів у справі безробіття звіт зі стану законодавства про забезпечення проти безробіття.

З цього звіту виходить, що досі такі закони мають тільки 9 стейтів та Дистрикт Колюмбія. Зате справа представляється краще, коли взяти під увагу число робітників, обнятих цими законами, бо такі закони мають якраз ті стейти, що мають велике число робітників.

На конвенції говорено теж про те, як упростити урядові спосіб ідентифікації робітників. Багато бесідників радили надати кождому робітникові число. Справа обезпечення проти безробіття дуже складна вже хочби тому, що в краю є тепер коло 28 міліонів осіб, охочих до промислової праці.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ПРЕЗИДІЯЛЬНОЇ КАМПАНІЇ.

ВАШИНГТОН. — Супроти цього, що републиканці у своїй боротьбі проти демократичної адміністрації висувають наперед бувшого президента Гувера, демократичний партійний комітет постановив доказувати, що Гувер самий признавав нераз неодну з тих засад, які він нині осуджує в демократичнім уряді.

Організація клюбів Тавнсенда почала допитувати кождого конгресмена й сенатора, яке становище він займе в справі пляну Тавнсенда щодо пенсії на старі літа. Кампанія цеї організації немало клопоче демократичних верховодів, бо вони знають, що багато конґресменів і сенаторів з простої безхребетности, чи зі страху перед наростаючим числом прихильників Тавнсенда, будуть проти власних переконань заявлятися за плян, який у душі вони признають безглуздим.

Сильна група републиканців висуває ґубернатора Ландона кандидатом партії на уряд президента в 1936 році. Опозиція проти Рузвелта в рядах демократичної партії висуває на кандидата ґубернатора Толмиджа.

ЗРІСТ СМЕРТНОСТИ ВІД ЗАПАЛЕННЯ ЛЕГЕНІВ.

ОЛБАНІ (Ню Йорк). — Стейтовий уряд здоровля виказує, що в жовтні зросла була сильна смертність від занедужань на запалення легенів.

У жовтні було 20% більше смертей від цеї недуги, ніж у вересні.

Смертність від алькоголізму зійшла в тім місяці до такого низького рівня, на якім вона ще ніколи не була за останніх 14 літ.

БОРОТЬБА МІЖ ДУХОВНИКАМИ ЗА КОНТРОЛЮ УРОДИН.

НЮ ЙОРК. — Ґрупа протестантських і жидівських духовників видала спільну відповідь проти недавньої проповіди римо-католицького кардинала Гейза в нюйорській катедрі.

У цій відповіди духовники закидують кардиналові, що він пробує диктувати правила моральности людям, що не належать до його церкви. Далі відповідь заперечує немовби контроля уродин потягала за собою неморальне життя. Відповідаючі, видно, думають, що більше неморальности можна знайти в родинах, що не практикують контролі уродин.

Зате відповідаючі кардиналові духовники годяться з ним у тому, що теперішній суспільний лад не є справедливий та що люди повинні докладати всіх зусиль, щоб завести „кращий розділ нагод та приходів".

ПІШЛИ НА ТОНКИЙ ЛІД.

ПЕЛГЕМ (Ню Гемпшер). — У ставі Гариса заломився лід під двома людьми, що пішли на став ловити рибу. Їм на поміч поспішили робітники з недалекого готелю. Оба рибаки та один з ратуючих утопились. Четвертого витягнули з бідою пожарники й поліція.

У ставі Йогуд, у таборі пластунів, утопився 15-літний Андру Даміко.

НЕЩАСНІ ВИПАДКИ ЧЕРЕЗ СВІТЛЯНИЙ ҐАЗ.

КАРНЕҐІ (Оклагома). — На фармі Джорджа Бейла вибух у кухні світляний ґаз, що виходив крізь проточину в ґазовій рурі. Підчас випадку згинули на місці 6 осіб. Робітник на фармі та одна стара жінка з родини Бейла вийшли з події з тяжкими попеченнями.

У Бруклині, дільниці Ню Йорку, зачадилися світляним ґазом один молодий парубок та його батько. Їх смерть відкрили наречена парубка і її мати, що пішли до дому молодого подивитися, чому молодий не прийшов до молодої, як це був обіцяв.

НОВИЙ ОФОРТ Т. ШЕВЧЕНКА.

В Самарі при розбірці пивниць і магазинів краєзнавчого музею знайшли невідомий офорт Т. Шевченка: „Маленький кірґіз перед багаттям". Там же знайшли 28 ґравюр знаменитого італійського мистця 18-го ст. — Піранезі.

ЮВИЛЕЙ ХОРВАТСЬКОГО ГИМНУ.

В останніх днях були в Хорватії численні торжества з нагоди 100-літнього ювилею хорватського народного гимну „Ліепа наша домовіна", котру зложив 1836. року поет Антін Міханович. На тих торжествах збиралися великі маси хорватського народу.

ВИЯВИ СИМПАТІЇ.

В одному з костелів у Бельо Горізонте (Бразилія) недавно охрещено двоє дітей: одно дістало імя „Мусоліні", а друге... „Гайле Селясі".

НЕСПРАВЕДЛИВІ ДОКОРИ.

„Празер Прессе" з 20. 11. сперечається з польською аґенцією „Іскра", що обвинувачує Чехословаччину в піддержці українських терористів. Чеський офіціоз заявляє, що ті закиди неслушні.

„Про те свідчать усі ті випадки, коли багато осіб виселено на основі вказівок польського уряду; про те свідчить також співпраця властей обидвох держав при переслідуванні таких осіб. Це не таємниця, що польський уряд навіть висловив офіційну подяку за це чехословацьким властям".

АРЕШТУВАЛИ ФАЛЬШИВНИКІВ ГРОШЕЙ.

Поліція в Клужу (Румунія) арештувала ремісника Катана. В його помешканню знайдено на кількадесять тисяч фальшованих столейок. Вночі потім арештовано ще й братів: Лудовіка і Ґ. Крішана. В них знайдено знаряди для фальшування монет. Слідство ведеться далі.

ВІВЧАРІ ВБИЛИ СЕЛЯНИНА.

В громаді Госман (Румунія) пустили вівчарі, 20-літній Букур і 28-літній Ман Обирстя, родом з Рашинар, сібіського повіту, вівці на поле А. І. Кравса. Цей зганьбив вівчарів. З того почалася бійка. Вівчарі розбили Кравсові голову й лишили його мертвого на місці, а самі повтікали до ліса. Люди знайшли трупа й жандармерія вислідила й арештувала вбивників.

ПЯТЬЛІТНІЙ СИНОК ЗАСТРІЛИВ БАТЬКА.

Така подія трапилася в лісничівці села Серпувек, шамотульского повіту, в Познанщині. Лісничий Ружанський, вернувшись до хати, поставив у куті кімнати наладовану рушницю і став бавитися зі своїми дітьми. Не завважив того лісничий, як несподівано приблизився до рушниці його 5-літній синок, спрямував її до батька, кажучи: „Я тебе застрілю". В тому моменті потягнув за язичок рушниці, яка вистрілила, а куля поцілила батька в голову і він згинув. Переляканий хлопець вибіг з хати і довший час блукав по полях, аж ним заопікувалися люди. Ружанський осиротив жінку і трoє дітей.

ВОЛИНСЬКЕ ПОМІЩИЦТВО.

В Луцьку відбулися загальні збори членів поміщицької організації „Звйонзек земян Волиня". В нарадах, якими проводив князь Януш Радзівіл, взяли участь воєвода Юзефський та кілька вищих адміністраційних і банкових урядовців. З виголошених на зізді рефератів слід відмітити реферат ґр. Станіслава Ледоховського, який більшався над тим, що **стан посідання польських поміщиків на Волині в порівнанні з передвоєнним станом виносить одну третину, конкретно: 400,000 гектарів**, та що поміщицька земля переходить перш усього в непольські руки.

ЗАПЛАЧЕНІ БРЕХНІ, АБО МАЯЧЕННЯ ОБДУРЕНОГО.

Совєтська дійсність — це розвал залізниць; промисловість, що виробляє в більшості непригожий товар; це невільництво сколективізованих селян; це голод, що нищить міліони населення. Але ту дійсність треба конечно заслонити перед світом, особливо тоді, коли треба большевикам позички. Вони саме шукають її в Англії. Тож не диво, що саме в англійським журналі зявляються тепер такі „точні" інформації: „Перші плоди колективізації вже появились. Україна напр. нині двічі багатіша ніж 1934 р. Кожне село має власну школу. Кіно й театр для селянина буденні речі. Сітка аптик і шпиталів покриває цілу країну густою сіттю".

Дальше оповідає обдурений або куплений дописувач про те, скільки то гроша має український селянин у кишенях, і які його потреби.

„На питання, чого йому недостає, селянин відповідає, що треба йому металевих ліжок, годинника, музичних інструментів і кращих одягів. Селянин кричить про те голосно, а уряд частинно заспокоює його потреби ввозом із Японії".

Большевики повинні передрукувати це й масово поширювати між українськими селянами, що, наражаючи життя, стрижуть колоски крадькома, щоб не згинути з голоду.

БРАК ВОДИ В БОРИСЛАВЩИНІ.

Через посуху й морози висохла у багатьох криниць вода. Супроти того вживання водотягів обмежено до чотирох годин на добу. Мешканці вживають води з потока, сильно занечищеної, через що поширюються ріжні хороби. Власники копалень були змушені через брак води обмежити, а то й припинити працю по копальнях.

З ДИТИНСТВА КИТА.

Кити є мандрівними тваринами подібно, як у пташиному світі є мандрівні птахи. На зиму кидають вони холодні, підбігунові околиці й пливуть у напрямі берегів Африки, відкіля весною знову вертаються на північ. Підчас „вакацій" на півдні приходять на світ молоді кити, по 7 метрів штука. Самиця родить одного молодого кита що два роки й то зправила в квітні або в травні. В грудні молодий кит має вже 16 метрів, а в травні чергового року він уже цілком дорослий. Тоді його довжина доходить до 23—25 метрів.

ЮВИЛЕЙНИЙ РІК СВ. КИРИЛА І МЕТОДІЯ.

Католицькі епископи в Югославії закликали в окремім посланию всіх католиків святкувати 1,050-літній ювилей смерти св. Методія. Торжества цього ювилею почалися 24. листопаду в Загребі, а будуть тревати до 5. липня 1936. року. Славянські апостоли Кирило і Методій мають величезну заслугу для всіх славян; бо вони перші почали між свавянами ширити віру Христову народньою славянською мовою і вони переклали церковні книжки і святе Письмо на славянську мову. Тому вони є не лише славянські апостоли, але й перші просвітителі славян, бо завели славянську мову до книжок і зробили її богослужбовою мовою у наших церквах. І український нарід одержав перших вісників христіянської віри з Болгарії від наслідників Кирила і Методія.

СВЯТОТАТСТВО.

Незвичайного святотатства доконано в монастирській церкві в Тернополі. Украдено хоругви, килими і Св. Тайни. Небаром поліція впала на слід справників і арештувала... дві жінки з села Бірок Великих. Вони призналися до всього. Виявилося, що вони ночували перед крадіжем три ночі в церкві. Крадіжу доконали на релігійному тлі, будучи з переконання протестантками. Вони не хочуть вказати місця, де вони заховали Св. Тайни. Випадок цей викликав в місті зрозуміле враження.

СМЕРТЬ СЕСТРИ НІЦШЕ.

Недавно померла в Берліні в 89-му році життя сестра німецького фільософа — Єлисавета Ферстер-Ніцше, що заслужилася для поширення ідей свого брата закладенням архіву, виданням спадщини по ньому та публікацією матеріялів до його життепису.

ДІТИ БЕЗ ДОГЛЯДУ.

В Березові Середньому, в Станиславівщині, бавилися діти місцевого господаря Урбановича сірниками, якими підпалили магазини пряжі. Про ратунок магазину не було мови, а пятилітня дочка Урбановича так попарилася вогнем, що протягом кількох годин померла в страшних муках.

БОРОТЬБА НУРЦЯ З МОРСЬКОЮ ПОТВОРОЮ.

У фільмах нераз оглядаємо боротьбу нурців під водою з ріжними морськими потворами. Ми бачимо, як такий нурець поринає в глибину яких 50 до 80 метрів шукати скриньки з золотом, якої темні контури, притушовані водою й ріжними водоростами ми спостерігаємо на екрані зовсім виразно. Нурець став ногою на дні — і ненадійно надпливає якась морська потвора. Боротьба — ми приглядаємося їй із запертим віддихом, а її образ морозить нам кров у жилах. — Але якби ми бачили дійсну сцену, то не тільки не боялисьб нічого, але здорово насміялисьб. Море — це звичайна скляна баня, найбільше 5 до 6 м. широка. Нурець і потвора — це манекіни, ляльки, величини кільканадцятьох центиметрів, які порушуються при помочі спеціяльного механізму й т. д.

ОБОРОНА ПРО ВБИВСТВО ПЕРАЦЬКОГО З ПОЛЬСЬКИХ РУК

ВАРШАВА (Польща). — В четвертім тижні карної розправи проти українських студентів за вбивство міністра Перацького переслухано понад 80 свідків, але всетаки не вияснено, хто доконав убивства. Українські адвокати, що боронять обвинувачених українських студентів і студенток, намагаються доказати, що вбивником Перацького міг бути хтось з рядів табору польської народно-радикальної партії, яку Перацький розвязав на кілька днів перед атентатом. Голова цеї партії, Мостдорф, хотів інтервенювати в Перацького, але не міг добитись авдієнції. Казали йому зголоситися за тиждень. А він відповів: „Уже запізно". З того витягають консеквенцію, що саме Мостдорф мусів знати, що буде атентат на Перацького. Мостдорф, переслуханий на розправі, заявив, що його слова перекрутили. Він ніби не казав „уже запізно", а тільки „вже не варта".

ОРГАН МИТРОПОЛИТА ПРО ТЕРОР.

ЛЬВІВ. — „Мета", орган митрополита Шептицького, пише, що не було рації виконувати атентат на міністра Перацького, коли приходило до польсько-українського порозуміння.

Пільська преса розтрубіла в одну мить це твердження, підкреслюючи те місце статті „Мети", в якім кажеться, що по замаху з 1934 р. українська суспільність побачила, що бомбами і револьверами не відзискає незалежности...

НІМЦІ ПРО ВИДАВАННЯ УКРАЇНЦІВ ПОЛЬЩІ.

ЛЬВІВ. — „Дер Дойче ін Полен", орган німецької католицької партії на Шлеську, розписуючись про варшавський процес, пише, що польський уряд повів себе супроти Німеччини дуже по джентельменськи, бо в акті обвинувачення не згадується нічого про подорожі українських заговірників до Німеччини, про фальшиві німецькі пашпорти та про берлінських мужів довіря української терористичної організації. Ця польська резерва є подякою за те, що Німеччина витягнула консеквенції з польсько-німецького порозуміння і видала українського заговірника, що нелеґальною дорогою прибув з Польщі, хоч за приписами міжнародного права не була до цього зобовязана. Тим чином, пише німецький католицький часопис, німецькі чинники старалися направити давні свої гріхи в польсько-українській справі й увільнитися від закиду підтримування української ірєденти в Польщі.

„УНДО И ОУН".

ВАРШАВА. — Під таким наголовком написав статтю кореспондент жидівської преси, що слідить за варшавським процесом. Він доказує, що УНДО йде до згоди з Польщею, а ОУН ту згоду розбиває. І тому, каже він, маємо до діла з таким бігом обставин:

В дні покликання на предсідника українського сенатора Горбачевського заграничний відділ польської телеграфічної аґенції розіслав по світі водночас дві вістки: предсідником сенату вибраний українець Горбачевський; процес за вбивство Перацького зачнеться 18-го листопаду. Одна вістка була висловом заключеної угоди, друга — зясуванням тих сил, що стають на перешкоді в реалізації цього порозуміння.

НАГАДУЮТЬ ЛИТВУ, ПРОФ. БІРЖИШКУ И АМЕРИКУ.

ВАРШАВА. — „Курер Поранни" розписується широко про співпрацю і потайне зближення між українцями, литовцями і білорусинами. Те, що Литва допомагає українським терористам, пише ця газета, є вже загально відоме. Відоме є теж, що українські політики часто бувають на білоруських святах у Вильні. І відоме є, що тому 5 років відбув проф. Біржишка, предсідник „Союзу Визволення Вильна", подорож до Злучених Держав і там навязав контакт з протипольськими ґрупами і литовською імміґрацією. В тім часі повстало теж у Ковні „Литовсько-українське Товариство" та заложено литовсько-український періодик. Є теж відбуті пляни ОУН, щоб організувати потайну білоруську армію й підняти нею диверзійну акцію в середущій і північно-східній Польщі.

Супроти таких фактів, пише ґазета, польський уряд має супроти Литви розвязані руки.

МАСАРИК УСТУПИВ.

ПРАГА. — Уступив з президентури Тома Масарик, заявляючи, що старий вік і слабість не дають йому спромоги держати в своїх руках керму держави. На своє місце поручив Едварда Бенеша.

СОВЄТИ „ДАЛИ" РУМУНІЇ БЕСАРАБІЮ.

БУКАРЕШТ (Румунія). — Румунський уряд подав до відома, що Румунія є тепер в якнайкращих відносинах з Совєтами, які дали їй запевнення, що зрікаються раз назавжди прав до Бесарабії, що становить частину України. Зате Румунія згодилась на те, щоб дозволити Совєтам на випадок війни перевести війська до Чехословаччини через Румунію.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jeresy City, N. J. on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належит посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗА ЛЮДЯНИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЗАКОН

З усіх боків приготовляються до нової сесії конґресу, що має початися на початку січня. Між іншим ціла низка публичних діячів приготовляється до кампанії за закони в справі — як вони це називають — чужинців, себто тих імігрантів, що не стали американськими горожанами. Супроти цього, що за такими кампаніями частенько стоять досить могутні організації, які в додатку до того послугуються в них кличами патріотизму, щоб замилити очі публики та не дати їй доглянути справжних мотивів кампанії, ці заходи представляють поважну небезпеку не тільки для тих імігрантів, що ще не є горожанами, але навіть для тих, що ними вже стали.

Ці організації хотіли би добитися законів, щоб уряд був не тільки управнений, але й обовязаний висилати з краю всяких людей, що, мовляв, замішані в якунебудь виворотову акцію. Що мається під цим розуміти, знаємо вже з практики; бо роблено вже заходи відсилати до краю їх походження людей не тільки за участь у революційній пропаґанді чи акції, але навіть за участь у демонстрації безробітних.

Власне тепер на Елис Айленді вижидає рішення щодо своєї депортації якийсь Волтер Бер, інжинір, що має жінку, американську горожанку, і троє дітей, в Америці роджених, котрому закидують, що він не є горожанином, а колись, іще молодим парубком, був арештований за влом. Кажуть йому тепер доказувати американське горожанство, хоч він усе вважався за такого, а навіть служив в американськім уряді як горожанин. Причин для його депортації до краю, з котрого він виїхав 9-літнім хлопцем, нема, хіба що треба би вважати за основу депортації те, що в Ореґоні він придумав плян нищити сміття, котрий позбавив гарних приходів деяких підприємців.

Ці організації не тільки хотіли би депортувати таких людей, але вони не хочуть навіть допустити до ухвалення проєкту зміни іміґраційного закона, що його виробив конгресмен Кер, не зважаючи на те, що проєкт Кера спирається на досвідах з нелюдськими наслідками тепер обовязуючого іміґраційного закона, зроблених самими таки іміґраційними урядниками. Для цих пропагандистів, видно, всякий „ейлієн" чи „форинер" — це злочинець проти американської суспільности, якого треба якнайскорше відіслати туди, звідки він прийшов.

Тому якраз тепер деякі політичні організації імігрантів можуть дати про себе чути з користю для себе й для цілої Америки. Нам треба добиватися людяного іміґраційного закона, який, попереше, забезпечує імігрантів та їх родини перед усякими секутурами й шиканами; подруге, признає право охорони („азилю") для політичних утікачів; а потрете, не дає назадницьким кругам Америки можности вживати права депортації для підривання змагань американського громадянства за кращі умовини в краю.

СУД НАД УКРАЇНСЬКОЮ МОЛОДДЮ У ВАРШАВІ

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ, ЗГЛЯДНО ВІДЧИТУВАННЯ ЗІЗНАНЬ ІЗ СЛІДЧИХ АКТІВ.

(З львівського часопису „Український Вісти").

(11)

Прокуратор протиставиться.

Прокуратор Рудніцкий, навязуючи до внеску оборонця, не розуміє внеску оборони обв. Зарицької. Вона, Зарицька, обвинувачена в допомозі до втечі Мацейкові в Чехословаччину і в приналежности до ОУН. Інші факти долучено на тій розправі виключно для зясування цілости злочинної діяльности. Ті факти не є предметом обвинувачення і ніхто з підсудних не буде тут за ті справи засуджений. Вилучення отих справ є неможливе, бож самі підсудні про ці справи зложили обширні зізнання. Тому — на думку прокуратора — не може бути й мови про зменшення доказового матеріялу.

Щодо питання мови, то — як уже предсідник завважав, — це справа порішена. Незізнавання польською мовою — це демонстрація. За цю демонстрацію прокуратор не має претенсії до обвинувачених і тому й обвинувачені не повинні мати претенсії до того, що суд не скапітулював перед демонстрантами.

Постанова предсідника.

Предсідник проголосив осьтаку постанову:

„Окружний суд, вислухавши голоси сторін і, берчи під увагу, що внесок оборони не спирається на жаднім правнім приписі, і те, що обвинувачені є самі спричинниками отого стану, відмовляючися складати зізнання польською мовою, хоч здають собі досконало справу з того, що згідно з обовязуючими приписами не можуть перед судом промовляти іншою мовою, суд є тої думки, що вилучення інших поза вбивством справ є суперечне з заложеннями вияснити всі обставини, що склалися на діяльність обвинувачених.

Супроти цього суд постановив відкинути внесок оборони, як безпідставний.

Опісля приступлено до дальшого відчитування зізнань Підгайного.

В год. 17.10 зарядив предсідник 1-годинну перерву, після якої дальше відчитувати муть зізнання Підгайного.

Ці зізнання є дуже обширні, бо мають **сто двацять сторін машинового письма.**

Відчитування зізнань Підгайного тревало до години 20-тої.

ОБОРОНЕЦЬ БАНДЕРИ ПИТАЄ ПІДГАЙНОГО.

Оборонець підсудного Бандери, д-р Горбовий, вносить, щоб йому суд дозволив поставити Підгайному запит.

Суд прихилився до прохання оборонця, а предсідник заявив, що тому, що в суді обовязує польська мова, а підсудні не хочуть досі зізнавати тою мовою, він робить оборонцю уважним, що коли підсудний відповідатиме по українськи — такої відповіди не буде брати суд під увагу.

Адв. Горбовий питає підсудного, чи ситуація, представлена у відчитаних протоколах, відповідає правді.

Підгайний перечить.

Д-р Горбовий: Отже це зродилося в вашій уяві?

Підгайний зачинає говорити по українськи.

Прок. Желенський стверджує, що на другий запит відповів Підгайний непольською мовою, а оборонець хоче бути перекладачем. Це — на думку прокуратора — може спричинити прецеденс, який перекреслив би устійнену судом засаду. Тому прокуратор вносить, щоб тієї другої відповіди не протоколовано.

Оборонець Підгайного, д-р Ганкевич, вносить, щоб суд відчитав письмо Підгайного до прокуратури в Варшаві, з 7. жовтня 1935.

Прокуратор не противиться тому, супроти того суд відчитує це письмо.

В ньому Підгайний доносить, що доручення вислати вирізки з „Веку Нового" до Варшави, дав йому не Степан Долинський, тільки Бандера. Обтяжуючи Долинського, — писав Підгайний — допустився неетичного вчинку. Зробив це тому, що хотів відтяжити Бандеру, тимбільше, що згаданий Долинський перебуває за границею.

Д-р Ганкевич просить теж дозволу ставити запити своєму клієнтові.

Предсідник звертається до Підгайного з запитом, чи хоче зізнавати по польськи. На заперечуючу відповідь велить Підгайного вивести з салі, а впровадити обвинуваченого Івана Малюцу.

МАЛЮЦА ТЕЖ МОВЧИТЬ.

На запит предсідника, чи признається до вини, Малюца намагається відповісти по українськи. Предсідник відчитує ухвалу про відчитання зізнань, зложених підсудним у слідстві.

Підсудного чимало разів переслухувано в слідстві. Малюца — син священика. Від 1927 р. був студентом політехніки у Львові. Мешкав або в тітки, Чемеринської, або в матері.

Зпочатку не признавався до приналежности до ОУН, ані теж до помочі в убивстві Перацького.

Щойно згодом признався до всього.

До організації втягнув Малюцу Габрусевич. Зпочатку працював в організаційному рефераті і тримав постійний звязок із Бандерою.

В моменті арештування був членом Краєвої Екзекутиви ОУН. В липні 1932 р. був у Празі, де бачився з Коновальцем і з Я. Барановським.

Тоді довідався про непорозуміння між заграничним і краєвим проводом.

Пропаґанду перебрав **Рак.**

Малюца признався до знайомства з Бандерою, Макарушкою, Спольським, натомісць зізнав, що не знає Николишина, Підгайного, Климишина й Карпинця.

Щодо псевдонімів, то Лебедь виступав як „Марко" і „Тадек"; Бандера як „Лис" або теж „Баба", „Стефан", „Стефанко", а Мацейко мав псевдонім „Ґонта". Підгайного кликали — „Бик".

В осени 1933 р. довідався про плянований замах на волинського воєводу — Юзефського. Знав теж про плян замаху на Кособудзького, **брав участь у замаху на І. Бабія при співучасти з Миґалем, Качмарським і Мащаком. Організував напад на посла Матчака, який виступав проти ОУН.**

Малюца про замах на міністра.

В жовтні 1933 р. їздив Малюца до Познаня, а потім до Люблина і вишукував там конспіративні мешкання. Він знав, що **Лебедь кермує розвідкою в Варшаві, а помагає йому Гнатківська. Лебедь показував йому знимки мін. Міхаловського й Енджеєвича.**

Про Лебедя.

Лебедь, будучи в Берліні, стрічався з Ярим і з провідником хорватських „Усташі" — д-ром Анте Павелічем. Був теж у Женеві, де мабуть бачився з Коновальцем.

Позатим їздив Лебедь до „Фільварку" „Усташі", де вправлявся в стрілянні. За границею дізнався Лебедь, що ОУН має приступити до „мокрої роботи".

Малюца признався, що вислав Лебедеві 200 зл. до Варшави.

З Мацейком зустрічався Малюца у Львові кількакратно після вбивства міністра, при стрічі з Качмарським довідався про приїзд „чоловіка з Вар...ави". Мацейко не виявив зпочатку свого правдивого назвища, згадав тільки, що в Варшаві замельдувався як „Ольшанські". Мацейко нібито йому сказав, що описи вбивства, подані пресою, є правдиві.

Мацейко виявив бажання втечі до Чехословаччини і в тій справі їздив Малюца до Славська. Потім вишукав Мацейкові кватиру у Львові, а Ясин з Чемеринською їздив до Ясіння в справі переведення втечі Мацейка.

Припоручення перепровадити Мацейка дав Ракові, що той виповнив.

МИҐАЛЬ СКЛАДАЄ СЕНЗАЦІЙНЕ ЗІЗНАННЯ.

Знаменитий внесок.

По відчитанні зізнань підсудного Чорнія предсідник зарядив кілька-хвилинну перерву, підчас якої спроваджено на салю чергового обвинуваченого — **Евгена Качмарського.**

Після перерви вносить оборонець Підгайного, д-р Ганкевич, щоб суд відчитав з актів дані про вислід провірки стану здоровля підсудного Чорнія. Просить теж спровадити Чорнія ще раз на салю.

Прокуратор Желенський не противиться тому внескові і предсідник заряджує відчитати з актів вислід лікарських оглядин.

Що сказали психіятри?

З відчитаних даних виходить, що **обвинуваченого Чорнія систематично оглядав від д. 28. січня 1935 р. до дня 6. лютого 1935 р. доктор Шпаковський, керовник окружної лічниці для нервово й душевно хворих. Д-р Шпаковський ствердив, що Чорній у тім часі переходив реактивну психозу ситуаційного характеру на тюремнім тлі.**

Колиж Чорнія ще раз оглядали при апеляційному суді для виїмкових справ, при співучасти лікарів — д-ра Шпаковського і д-ра Амброзиевича — Комісія потвердила першу діяґнозу.

На думку лікарів, обвинуваченого повинні були вмістити поза вязницею, в замкненім психіятричнім заведенні.

Внаслідок такої постанови слідчий суддя рішив віддати обвинуваченого Чорнія під обсертацію на час 6 тижнів **до державного заведення для душевно-хворих у Творках; знавці ствердили в Чорнія нервовий розстрій, що було звязане з побутом Чорнія в слідчій вязниці.**

Нема ніякої підстави — каже отой лікарський вислід — припускати, щоб у часі, що попереджував його арештування, а особливо в добі закидування йому злочинів, Чорній був душевно хворий і що це мало вплив на його поступовання. На думку психіятрів, якщо на це дозволяють обставини слідства, Чорнія **не належить тримати у відокремленні, але під постійним лікарським доглядом.**

По відчитанні тих даних оборонець Ганкевич вносить, щоб окружний суд ствердив у тюремнім заряді, чи він примінився вдо рішення знавців. Коли заряд того не зробив, нехай суд видасть відповідне доручення.

Прокуратор Желенський за згодою суду ставить обвинуваченому запит, чи Чорній має на келії товариша. **На це Чорній дає заперечуючу відповідь.**

Супроти того прокуратор прилучується до внеску оборонця і вносить, щоб суд ствердив, чи від часу лікарських оглядин і експертизи обвинувачений сидів відокремлений.

Предсідник проголошує постанову суду, згідно з якою суд засягне інформацій у тюремнім заряді. Після того заряджує 30-мінутову перерву.

(Далі буде).

Аркадій Аверченко.

СИЛА ПРИМІРУ ТА СЛІВ

На вуглі тихої севастопільської вулиці, там де сонце найбільше припікало, дрімав татарин і продавав помаранчі.

Перед татарином своїть великий плетений кіш, повний до половини великих помаранч.

Всі люди скриваються по хатах перед спекою, лише татарин спокійно сидить. Йому ні спека, ні не тяжко. Про що він так думає над своїм кошем, в якому нема товару більше як за два карбованці? Правдоподібно нічого не думає. Бо що йому й думати, коли ввесь його духовий світ обертається довкола буденних справ? Це тут дозволено і це татаринові вільно.

Він такий лінивий, що йому не хочеться потихо промимрити татарську пісню, яку на кляристі виводив молодий татарин, коли в неділю провожав татарина на овочевий базар.

Татарин похитує головою над своїм кошем і овочами та при цьому почувається так добре, що навіть голови не підвів, щоб побачити тяжкий віз, який проїжджав повз нього.

Ніде не видно ні одної душі.

Нараз іздалека звився чоловік в синій блюзі і широким капелюсі. Йде помало, видно без цілі, втомлений від спеки і вина. Коли доплентався до татарина, станув перед ним і впялив очі у його кіш. А потім сказав йому протяжно:

— Продаєш помаранчі?

— Так, — відповів ліниво татарин. — А ти хотів би купити?

— Ти татарин? — спитався чоловік після короткої мовчанки.

— Так, — відповів добродушний татарин. — Кожний мусить бути відкілясь. Є греки, татари... що, ні?

— А так... Скажи мені, чи ти, татари, пєте горівку?

— Ні, не пємо, заборонено.

— Чому заборонено? — спитався чоловік і підвів голову. — Невжеж вам горівка шкодить, чи що?

— Певно що шкодить, так написано в наших книгах. Це великий гріх.

— Дурниця, — відповів чоловік великодушно. — Який гріх? Ви певно добре не зрозуміли корану! Дай мені його, хай тобі покажу місце, де написано, що дозволено пити.

Вражений татарин здвигнув плечима. Довго роздумував, що йому відповістиб, та як

— Коли чоловік упється, „заганяє качки". Невже це гарно?

— О, ти того не розумієш! Невжеж чоловік „заганяє качки" з власної волі? Це робить горівка проти його волі.

— Так... Зашпотується, співає, блює наче осел, положить собак і котів. Невжеж це гарно?

— Чомуж чоловікові не співати, коли йому весело?

— Не шкодить, коли гарно співає. Одначе пяний реве та перешкаджає людям на дорозі.

— Братіку, татаринчику, слухай: Що мені люди? Хай мені буде весело, коли іншим погано, хай і вони напються.

Татарин знову думає. Думає, як то йому вдповісти би. Вкінці втішно відповідає:

— Коли чоловік пяний, впаде посеред дороги, легко його можуть настолочити й обікрасти.

— Неправду кажеш, татарине. Коли чоловік пяний, не має нічого, він усе протратив, не можуть його обікрасти.

— Чому ні, чоботи легко можуть стягнути з нього.

— Прошу тебе! В таку спеку. Гарно проходитися!

Татарин глянув на небо, голубе небо, начеб там шукав відповіди. Потім сказав:

— А господар, що в нього служить такий пяниця, скаже вкінці: „Що ти хочеш, пяна мавпо, забирайся мені з очей! Не хочу тебе більше бачити!"

— Хай пє розумно та хай не дається приловити господареві.

— Хай зовсім не пє. Відомож, що горівка гірка.

— Ти нічого не знаєш. Навіщо пити гірку горівку, коли є солодка?

— Скажіть мені, добродію — спитався татарин — навіщо чоловікові пити, коли зовсім не має до того охоти?

Це відповідь, над якою міг би задуматися пяниця, та нашого героя не перемогла ця відповідь.

— Як це може бути? Треба лише почати, а вже побачиш. Чи ти коли читав статистику?

— Я ніколи не читав.

— А бачиш, колиб ти був читав, то ти бачив би, що на кожного чоловіка припадає ведро горівки та що тому кожний мусить випити його.

Татарин задумався.

Його співбесідник поплентався на другий бік, до моря. Дійшов до заливу тай сам до себе каже: „Бач, цей татарин не дурний, його правда. Я горівки із мудрим чоловіком. Ніколи більше, не питиму горівки.

Опісля татарин пішов також як до моря: „Мудрий мусів бути той чоловік, що я з ним говорив. Навіщо так мучитися?" І пішов до „Веселого моряка".

Сила слів і примірів...

М. Зощенко.

ГРІЗНА ПЕСА.

(Гумореска).

Всі нині потроха заглядають до килішка. Актори теж, розуміється, не погорджують.

Може сам Госпірт (державний скарбовий монополь) наказав їм пити.

Тому й пють.

У багатьох місцевостях пють, а найбільше хіба в околицях середущого Уралю.

Провідники аматорського гуртка трошечки там попивають. Ці саме з араєвського робітничого клюбу.

Давали вони перед кількома тижнями одну песу. Згідно з текстом, треба було там подати вина.

Втішилися, очевидно, аматори.

— Нарешті — кажуть — правдива мистецька песка з сучасного репертуару.

Зажадали аматори від клюбу сорок рублів.

— Ніяково нам, кажуть, перед публикою жлопати чисту воду. І зогляду, знаєте, на щирість гри треба нам конче чогось міцнішого від води.

З доброго серця дав клюб 20 рублів.

Аматори кажуть:

— Мало. З оглядів мистецьких жадаємо не менше як сорок.

На виставу прийшли ці артисти зі своїми запасами. Одні принесли горівку, другі — пиво. Деякі притаскали навіть самогону.

Зачалася вистава.

Ми не були на цій виставі, тому не можемо подрібно всього описати. Але серед глядачів був один наш знайомий — Гаврило і цей нам розповів з правдивим захопленням і з заздрістю.

— Згідно з текстом подавали трунки в такій обильности, що під кінець другого акту всі артисти були цілковито зарізані.

Хвалити Бога, ці артисти виявилися дуже шляхетні. Інші на їх місці, врізавшися, ригалиб на публику або кидали, наприклад, декораціями. А ті — нічого подібного. Тихо, шляхетно, без зайвого крику й бійки опустили куртину й попросили публику, щоб собі пішла.

Публика, очевидно, розійшлася.

Гаврило пропонує, щоб якнайскорше забрати цю сучасну песу з репертуару, як грізну й незгідну з епохою.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА
за листопад 1935 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	325.75
2	237.76
3	113.11
5	191.97
6	246.16
8	211.92
9	177.69
10	177.05
11	78.36
12	126.96
13	61.04
14	9.10
15	17.91
16	69.03
17	38.89
18	132.72
19	10.51
20	190.45
21	129.78
22	19.77
23	40.65
24	90.74
25	194.82
26	38.49
27	47.99
28	115.13
29	159.13
30	67.77
31	149.65
32	31.65
33	95.71
34	6.29
35	25.06
36	127.54
37	119.23
38	243.17
39	91.01
40	31.24
41	9.58
42	174.97
43	57.97
44	143.10
45	270.93
46	34.00
47	41.11
48	49.93
49	22.40
50	154.49
51	54.53
52	57.30
53	61.01
55	55.14
56	178.13
57	139.66
58	150.41
59	147.95
60	34.24
61	20.60
62	161.84
63	286.69
64	98.78
65	269.46
66	122.76
67	182.65
68	23.85
69	51.46
70	270.65
71	7.59
72	48.18
73	79.93
74	54.15
75	139.19
76	227.46
77	85.68
78	153.71
79	16.31
80	40.39
81	174.63
82	85.59
83	155.14
84	49.12
85	167.26
86	238.62
87	215.91
89	23.89
90	237.87
91	338.36
92	19.12
93	54.5[illegible]
94	292.49
95	47.77
96	221.36
97	213.97
98	115.81
99	189.28
100	99.46
101	46.99
102	476.38
103	108.85
104	256.90
105	219.73
106	256.23
107	23.31
108	63.56
109	161.62
110	9.06
111	36.73
113	63.72
114	40.55
115	25.55
116	52.28
117	107.49
118	71.23
119	33.08
120	161.44
121	144.66
122	82.50
123	172.20
124	108.21
125	39.31
126	80.35
127	138.75
128	16.53
129	37.32
130	329.95
131	17.41
132	163.58
133	260.22
134	76.17
135	32.48
136	161.40
137	215.76
138	55.60
139	79.13
140	87.58
142	112.70
143	79.19
144	25.88
145	56.54
146	144.36
147	455.75
148	24.09
149	50.10
150	31.29
151	135.48
152	112.00
153	7.36
154	60.44
155	447.95
156	118.38
157	9.98
158	251.51
159	87.97
160	127.05
161	180.51
162	40.25
163	103.53
164	89.52
165	25.61
166	56.78
167	129.88
168	212.53
169	35.00
170	168.83
171	60.02
172	44.14
173	83.71
174	19.14
175	188.35
176	242.77
177	103.90
178	80.62

Відділ	Заплатив
179.	199.21
180.	28.50
181.	136.57
182.	158.10
183.	30.72
184.	12.57
185.	94.38
186.	145.48
187.	38.56
188.	48.80
189.	11.18
190.	13.22
191.	117.78
192.	114.90
193.	107.57
194.	33.05
195.	55.56
196.	47.86
197.	44.10
198.	69.24
200.	131.85
201.	41.91
202.	37.12
204.	341.00
205.	16.53
206.	403.36
207.	91.80
208.	23.87
209.	81.18
210.	44.25
211.	169.93
212.	46.30
213.	359.03
214.	41.55
215.	26.10
216.	36.72
217.	382.22
218.	299.99
219.	121.51
220.	187.73
221.	519.34
223.	330.99
225.	24.27
227.	90.35
228.	67.06
229.	181.70
230.	181.07
231.	32.20
232.	65.85
233.	125.97
234.	133.15
235.	125.04
236.	166.56
237.	220.12
238.	105.45
239.	300.74
241.	71.93
242.	161.63
243.	74.98
244.	22.72
245.	124.57
246.	57.04
247.	261.70
248.	131.56
249.	45.35
251.	203.97
252.	58.86
253.	84.86
254.	110.65
255.	71.61
256.	41.32
257.	22.83
259.	204.09
262.	55.99
263.	65.03
265.	31.04
266.	154.59
267.	88.52
268.	76.99
269.	32.61
270.	222.37
271.	81.13
273.	144.70
274.	179.43
275.	78.80
276.	275.81
277.	142.06
278.	135.71
279.	21.55
280.	181.78
281.	68.70
282.	214.51
283.	130.36
284.	64.37
285.	22.95
286.	35.11
288.	245.01
289.	31.16
290.	61.01
292.	415.77
293.	33.91
294.	33.90
295.	191.36
296.	260.00
297.	22.60
298.	66.07
299.	49.18
300.	256.48
301.	153.62
303.	65.28
305.	69.68
306.	39.84
307.	31.15
308.	119.87
309.	51.26
310.	51.19
311.	14.86
312.	33.40
314.	27.76
315.	26.56
316.	311.94
317.	106.68
318.	138.26
319.	64.81
320.	111.53
321.	77.56
322.	49.62
323.	68.37
324.	146.74
325.	98.88
326.	152.46
327.	37.05
328.	24.47
329.	5.42
330.	96.06
331.	40.00
332.	82.33
333.	109.80
334.	195.07
335.	45.17
337.	23.01
338.	281.83
339.	105.75
340.	19.67
341.	84.28
342.	179.80
344.	77.08
345.	105.29
347.	129.25
349.	70.17
350.	110.53
351.	49.90
352.	76.11
353.	25.76
354.	21.80
355.	74.87
357.	55.50
358.	69.63
359.	81.43
360.	14.29
361.	972.96
362.	67.19
363.	78.31
364.	344.04
365.	144.63
366.	17.96
367.	272.19
368.	32.64
369.	212.83
370.	220.70
371.	193.27
372.	35.70

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
373.	93.12	384.	35.75
374.	44.22	385.	261.01
375.	86.36	386.	19.00
376.	24.52	388.	151.69
377.	14.00	390.	65.33
378.	16.81	392.	25.70
379.	62.38	396.	202.48
381.	36.96	400.	66.68
382.	35.43	401.	37.56
383.	169.22		

З місячних вкладок нових родів обезпечення $41,600.38

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	32.06	208.	10.51
2.	12.92	209.	7.60
7.	6.89	215.	2.14
8.	9.46	216.	15.82
10.	16.40	217.	14.70
12.	13.91	218.	2.20
19.	1.58	220.	2.11
20.	4.25	221.	41.30
25.	2.02	225.	15.57
28.	38.26	230.	7.80
30.	11.32	233.	9.04
33.	10.18	234.	24.12
37.	18.32	235.	8.65
39.	44.59	237.	2.68
41.	21.34	241.	7.86
46.	1.61	243.	19.48
47.	8.60	245.	3.08
57.	7.13	257.	16.75
62.	1.18	262.	5.38
65.	17.68	268	16.39
68.	1.25	274.	1.49
70.	5.25	275.	30.00
72.	81	276.	10.47
73.	10.37	278.	2.30
78.	6.18	280.	1.13
83.	6.75	282.	3.55
86.	3.37	283.	4.93
90.	29.12	284.	3.37
101.	2.84	286.	41.50
102.	4.96	288.	5.85
104.	7.12	292.	2.87
106.	18.27	295.	2.17
108.	33.98	298.	7.63
111.	1.09	300.	11.19
112.	11.87	303.	68
114.	5.80	305.	12.83
117.	8.90	312.	14.22
125.	3.61	316.	4.19
127.	6.87	318.	1.13
129.	1.68	321.	7.19
130.	3.36	322.	2.88
134.	15.57	324.	1.49
135.	2.08	326.	3.33
136.	9.70	327.	5.77
139.	6.33	328.	2.01
140.	1.64	331.	6.33
142.	21.98	332.	5.19
143.	14.77	334.	3.31
147.	33.19	335.	6.34
151.	14.28	341.	3.50
155.	10.04	342.	28.74
156.	1.29	345.	2.65
161.	4.41	349.	6.30
162.	1.87	358.	3.97
164.	1.62	361.	17.21
169.	4.26	363.	12.11
170.	20.99	367.	4.67
181.	1.57	368.	74
185.	6.68	370.	31.73
189.	9.56	371.	1.30
190.	17.06	375.	1.30
192.	2.40	382.	5.42
193.	17.81	384.	32.93
205.	5.00	385.	8.17
206.	22.38	388.	21.36

З місячних вкладок старого роду обезпечення	$ 1,320.25
Разом з місячних вкладок	$42,920.63
Процент від бондів	2,719.37
Процент від морґеджів	2,607.10
Процент від позичок	1,055.60
Сплати морґеджів	215.19
Перенос морґеджів на власну реальність	17,913.13
Сплати позичок нових родів обезпечення	1,247.00
Зворот позичок до фонду запомогового	40.00
Зворот позички до фонду народного	23.90
Зворот позичок по суспендованих члена хнових родів	1,849.00
Сирітські части по бл. п.:	
в. 108 Скворонська Пелягія	400.00
Разом	$70,990.92

РОЗХІД.

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 1 Сінкус Станислав	1,000.00
в. 1 Петрончик Максим	1,000.00
в. 5 Кривень Катерина	1,000.00
в. 8 Чупровський Пилип	1,000.00
в. 50 Смола Григорій	1,000.00
в. 56 Петрик Парт. Мартин	750.00
в. 56 Кабала Катерина	250.00
в. 61 Уріщак Михайло	750.00
в. 87 Грицко Анастасія	1,000.00
в. 102 о. Левицький Лев	1,000.00
в. 108 Скворонська Пелягія	1,000.00
в. 217 Мазурик Марко	500.00
в. 234 Ґнип Яць	500.00
в. 259 Скородинська Варвара	500.00
в. 278 Гуменюк Йосиф	1,000.00
в. 300 Шаліні Михайло	1,000.00
в. 342 Бобенчак Марія	1,000.00

Виплати сирітських частей по бл. п.:

в. 95 Романишин Матвій	66.22
в. 109 Прибильський Мих.	205.11
в. 174 Юшкевич Іван	175.00
в. 218 Сарахман Теодор	287.50
в. 273 Кирик Дмитро	148.00
в. 273 Маруняк Сташка	74.40
в. 273 Маруняк Войтко	200.00
в. 388 Заремба Юліян	953.75
в. 304 Лещишин Катерина	115.00

Виплати з фонду запомогового:

в. 1 Кописцянський Іван	50.00
в. 2 Вілчацький Ілія	50.00
в. 7 Царик Гелина	35.00
в. 10 Стеранчак Йосиф (утрата зору ока)	100.00
в. 11 Шибис Матвій	35.00
в. 25 Вах Леон	35.00
в. 28 Костик Іван	35.00
в. 29 Сторошко Василь	50.00
в. 44 Шеляк Андрій	50.00
в. 78 Шайняк Михайло	35.00
в. 82 Гнеш Анна	25.00
в. 124 Ковалик Михайло	50.00
в. 146 Ґурняк Дмитро	35.00
в. 154 Чапрацький Михайло	35.00
в. 155 Яричевський Василь	25.00
в. 155 Ковальський Йосиф	35.00
в. 155 Швалик Іван	35.00
в. 158 Загадська Анна	35.00
в. 159 Петрівський Стефан	35.00
в. 170 Грабар Василь	35.00
в. 195 Куній Стефан	50.00
в. 204 Чорній Іван	35.00
в. 204 Кікта Микита (умово хорий)	75.00
в. 205 Гишта Іван (умово хорий)	75.00
в. 211 Бороденко Мартин	50.00
в. 223 Дрозд Петро	50.00
в. 225 Коробій Іван	35.00
в. 235 Андриц Юрій	25.00
в. 241 Камфорнік Михайло	50.00
в. 241 Барилюк Войтко	35.00
в. 241 Добриводп Анна	35.00
в. 245 Скоропад Матвій	50.00
в. 245 Волічинський Михайло	50.00
в. 266 Квас Михайло	50.00
в. 276 Гомзяк Стефан	50.00
в. 288 Когут Іван	50.00
в. 300 Кухта Іван	35.00
в. 339 Дьорка Стефан	50.00
в. 345 Гайва Ева	50.00
в. 347 Холявський Рудольф	35.00
в. 352 Левчишин Анастасія	25.00
в. 352 Момот Іван	25.00
в. 361 Шевчик Іван	50.00
в. 371 Кравчук Михайло	50.00
в. 377 Галоска Катерина	25.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орґан	3,595.00
Свобода за праці	1,679.55
Свобода зворот за опал, світло і чищення	524.57
Податок від реальности	926.29
Платня головного уряду	683.00
Державна контроля стейту Ню Джерзи за контролю майна У. Н. Союза	645.66
Кошта правні	145.00
Лікарі за нових членів	152.00
Платня помічних сил	270.00
Видатки канцелярійні, почта, телефон і т. п.	95.03
Прибори канцелярійні	22.46
Кошта подорожей і репрезентації	19.40
Податок за воду	4.41
Оправа книг	3.75

Інші виплати з фонду посмертного нових родів:

Грошеві звороти	462.41
Зворот позичок за суспендованих членів нових родів	1,849.00
Зворот процентів від нових позичок	18.42

Інвестиції.

Позички членам на нові роди обезпечення	7,708.00
Заплачено податки і кошта правні на морґеджах	3,217.02
Перебрано морґеджові інвестиції на реальности У. Н. Союза	17,913.13
Разом	$58,339.08

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем жовтня 1935. остала	$264,288.95
Прихід за листопад	70,990.92
Разом	$335,279.87
Розхід за листопад	58,339.08
Готівка зкінцем листопада 1935. остає	$276,940.79

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 276,940.79
Морґеджі	1,226,403.39
Бонди	876,004.75
Реальности	721,663.50
Дім У. Н. Союза	120.000.00
Позички членам на грамоти нових родів	436,373.50
Разом	$3,657,385.93

Стан довжний:

Фонд посмертний нових родів обезпечення	$2,741,151.05
Фонд адміністраційний	120,485.26
Фонд резервовий	98,389.26
Фонд запомоговий	77,021.70
Фонд народний	5,093.45
Фонд конвенційний	26,665.88
Фонд посмертний старого роду обезпечення	174,306.18
Inv. & Mortality Fluctuation Fund	215,947.50
Фонд сирітський	198,325.65
Разом	$3,657,385.93

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

—o—

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА
МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
за листопад 1935 року.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	10.35	77.	5.62
2.	26.00	78.	4.75
4.	2.03	79.	90
5.	7.05	80.	3.75
6.	25	81.	7.45
7.	18.45	82.	4.28
8.	15.75	83.	11.93
9.	14.40	84.	2.50
10.	2.70	85.	18.00
11.	11.70	86.	7.20
12.	1.80	87.	10.13
13.	10.60	89.	2.25
14.	90	90.	16.87
15.	1.13	91.	21.40
16.	5.85	92.	1.80
18.	3.37	93.	1.35
20.	7.45	94.	15.30
21.	10.80	95.	6.10
23.	1.13	96.	10.90
24.	11.70	97.	13.95
25.	1.80	98.	2.95
26.	4.95	99.	17.80
27.	90	100.	4.05
28.	10.15	102.	24.07
29.	8.80	103.	4.95
30.	6.53	104.	8.32
31.	8.85	105.	10.35
33.	12.60	106.	9.68
35.	1.15	107.	2.30
36.	6.75	108.	4.75
38.	3.60	109.	6.98
39.	4.95	110.	1.35
40.	2.03	112.	9.75
42.	8.10	113.	4.50
43.	1.60	114.	6.75
44.	11.25	115.	1.15
45.	14.40	116.	6.30
46.	68	117.	1.80
47.	3.40	118.	1.15
48.	2.70	120.	11.50
50.	16.43	121.	12.40
51.	90	122.	1.80
52.	3.15	123.	8.55
53.	3.15	124.	8.77
55.	3.85	125.	2.95
56.	13.50	126.	2.70
57.	8.80	127.	7.90
58.	9.70	128.	90
59.	9.90	129.	80
60.	2.25	130.	13.95
61.	2.70	131.	25
62.	9.25	132.	7.20
63.	18.23	133.	2.25
64.	8.78	135.	4.95
65.	16.65	136.	18.45
66.	75	137.	13.05
67.	7.42	139.	5.23
68.	1.35	140.	8.10
69.	3.15	142.	18.25
70.	7.88	143.	4.05
72.	5.40	144.	2.05
73.	3.60	145.	5.40
74.	45	146.	6.08
75.	10.35	147.	31.72
76.	15.10	148.	3.83

Відділ	Заплатив
149.	2.93
150.	9.90
151.	13.28
152.	3.60
155.	23.40
156.	11.70
158.	15.75
159.	5.31
160.	4.95
161.	12.60
162.	1.15
163.	4.95
164.	11.70
165.	3.82
167.	4.05
168.	7.05
169.	50
170.	12.83
171.	3.40
172.	6.75
173.	4.95
175.	5.85
176.	11.05
177.	2.25
178.	4.05
179.	13.28
180.	16.43
181.	70
182.	4.95
186.	2.85
187.	45
188.	4.50
189.	1.35
191.	6.98
192.	9.25
193.	2.48
194.	50
196.	3.85
197.	70
198.	2.75
200.	8.80
201.	3.60
204.	19.35
205.	4.35
206.	26.10
207.	2.93
208.	70
209.	1.60
210.	50
211.	6.55
212.	90
213.	16.43
214.	1.70
217.	17.78
218.	11.03
219.	5.18
220.	10.35
221.	31.28
223.	27.90
225.	3.40
227.	4.75
228.	1.80
229.	13.35
230.	13.95
231.	4.95
232.	5.85
233.	90
234.	16.20
235.	10.80
236.	7.20
237.	11.70
238.	8.15
239.	21.60
241.	1.35
242.	12.60
243.	10.53
244.	1.80
245.	9.00
246.	2.25
247.	12.60
248.	12.15
251.	6.85
252.	3.15
253.	3.85
254.	5.40
255.	3.60
256.	5.18
257.	1.35
259.	9.00
262.	2.25
263.	2.03
265.	2.70
266.	4.95
267.	3.60
268.	4.73
269.	2.25
270.	16.45
271.	5.15
273.	5.40
274.	6.53
275.	5.25

Відділ	Заплатив
276.	22.73
277.	6.53
278.	10.65
279.	1.35
280.	5.20
281.	3.83
282.	15.75
283.	5.85
284.	45
285.	1.00
286.	3.82
288.	14.63
289.	4.05
290.	2.93
292.	26.77
293.	1.35
294.	2.70
295.	2.92
296.	11.05
297.	1.80
298.	2.25
299.	2.48
300.	6.30
301.	5.65
303.	1.35
305.	4.75
306.	1.60
307.	1.65
308.	2.95
309.	2.70
310.	2.93
311.	1.10
312.	5.40
314.	3.50
315.	25
316.	11.93
317.	4.28
318.	9.68
319.	2.50
320.	5.65
321.	6.30
322.	1.80
323.	7.90
324.	4.95
325.	1.35
326.	9.68
327.	3.05
328.	2.95
330.	9.00
331.	5.00
332.	6.10
333.	3.85
334.	8.33
335.	2.45
337.	50
338.	14.00
339.	6.98
340.	2.05
341.	1.35
342.	18.45
344.	2.25
345.	5.65
347.	6.30
349.	6.30
350.	1.35
351.	1.35
352	6.53
354.	67
355.	2.70
357.	1.80
358.	2.80
359.	6.30
361.	40.70
362.	8.80
363.	12.15
364.	16.20
365.	5.85
366.	4.45
367.	10.80
368.	45
369.	12.85
370.	8.55
371.	9.90
373.	2.93
374.	3.83
375.	6.75
377.	1.50
378.	2.70
379.	8.35
381.	1.80
383.	12.83
384.	8.55
385.	9.67
386.	2.70
388.	14.85
390.	6.98
392.	2.05
396.	11.95
400.	11.05
401.	2.02

З місячних вкладок	$ 2,327.71
Процент від бондів	1,954.65
Процент від морґеджів	728.80
Сплати бондів Collingswood, N. J.	19,305.00
Сплати морґеджів	85.00
Разом	$24,401.16

РОЗХІД.

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 160 Гандога Марія	$ 100.00

Інші виплати бонду посмертного:

Заплачено за бонди (over par) Collingswood, N. J.	305.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за Укр. Тижневик	$ 475.00
Свобода за праці і офісові прибори	321.51
Платня помічних сил	270.00
Видатки почтові	25.00
Переплетня місячних книг	9.00
Разом	$1,505.51

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем жовтня 1935. остала	$ 66,358.67
Прихід за листопад	24,401.16
Разом	$ 90,759.83
Розхід за листопад	1,505.51
Готівка зкінцем листопада 1935. остає	$89,254.32

БІЛЯНС.

Стан чинний:

Готівка	$ 89,254.32
Морґеджі	147,247.18
Бонди	84,669.00
Реальности	56,650.92
Разом	$377,821.42

Стан довжний:

Фонд посмертний	$275,861.32
Фонд адміністраційний	101,960.10
Разом	$377,821.42

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

Клопоти деректора.

— Пане Христяк, прикро мені — та я мушу вам виповісти службу. Не досить, що спите підчас урядування, а ще хропите так голосно, що вчора ви збудили шефа, який працював у свому кабінеті.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

—o—

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Перше українське лемківське віче.

В неділю, 1 грудня, пополудні в Українській Салі при 849 Н. Френклин стріт у Філядельфії відбулось віче, скликане філядельфійським Комітетом Оборони Лемківщини. Саля була заповнена публикою.

Віче відкрив п. Михайло Рибак. Він пояснив справу заснування у Філядельфії Комітету Оборони Лемківщини, заявляючи, що віче має загально український характер, не лиш лемківський. Покликав на голову віча п. Матвія Качмарчика.

П. Качмарчик пояснив ціль віча, заявляючи, що він себе почуває не лише лемком, але правдивим щирим українцем. Він покликав на секретарів віча п. Михайла Рибака й п. Василя Титанича.

Перший бесідник, п. І. Боросевич, зазначив, що перший раз в історії зібрались на віче у справі лемківського українського народу. Ми виїхали, казав він, зпід рідної стріхи, з рідного краю, і тут в Америці живемо вже по 25, 30, 40 і 50 років, розкинуті долею по ріжних стейтах, містах і містечках. І ми тут по містах, перше всього розпочали організувати свої українські громади, а в громадах будувати церкви, творити братства. Згодом збудували й запомогові організації, щоб себе забезпечити. Як ми лишили рідний край, продовжав він, там була інша влада, не наша рідна. Але всеж не така, як тепер є. Нас трактували як мачуха пасербів, а всеж було ще краще ніж тепер під Польщею, яка, напавши наш край, по тиранськи наложила свою руку на наш нарід.

Хотять нас зробити поляками. А що ми на це в Америці? Ми поріжнились. Одні почувають себе українцями, а деякі, на жаль, почувають себе ще й тепер кацапами-москофілами, та заводять ворожнечу між собою. Так же ми всі один український нарід. Тому ставаймо всі як один до боротьби за нашу українську справу. За нас Бог і справедливість. (Оплески).

Дальше говорив відпоручник Української Лемківської Комісії із старого краю, п. Михайло Дудра.

Його публика привитала грімкими оплесками.

Бесідник обговорив такі справи:

1. Відносини на Лемківщині. Поляки розвязали на Лемківщині всі культурно-просвітні й економічні українські товариства, а на їх місце закладають нібито „русскі" читальні Качковського і чисто польські Стшельци, Кулка Млодзєжи, Сьветліце і т. д.

2. Видають для Лемків дві газетки „Лемко" і „Греко-Католік", у яких силкуються вмовити в читачів, що вони... поляки.

3. Школа: а) на місце учителів українців прислали поляків; б) викинули українські підручники, а завели польську мову й лемківський буквар. Вину за це поносять наші „русскі" лемки, які домагалися цього через свої делегації. Впала мораль і рівень науки. Велика загроза для нашої дітвори, що винародовиться. Запобігти тому може тільки українська книжка й газета.

4. Запровадили польське православя. Будують польські косцюлки, висилають наших теольогів на науку до Кракова.

5. Громадська самоуправа: війтами й радними стали поляки, жиди і хруні лемки. Влада веде особистий терор супроти свідомих Лемків.

Що зроблено до цього часу, щоб ратувати Лемківщину?

Завязалась Лемківська Комісія при Просвіті у Львові, яка видає газетку „Наш Лемко".

Видано на Лемківщину дарові й мандрівні бібліотеки. Взяли на науку кільканадцять хлопців лемків до українських фахових шкіл, вислали на Лемківщину організаторів і т. д.

Що треба дальше робити?

Провадити ту саму акцію, але на ширшу скалю, бо поляки щораз то сильніше натискають.

Зазив до еміграції: Коли можемо виховати яку дитину, то вона нам виховає десятки. Одна мати нас родила, і ми всі становимо одну велику українську родину. (Оплески).

На запити п. Дудра дав добрі відповіди.

Дальше промовив секретар п. Титанич і просив за жертви на просвіту на Лемківщині.

Після збірки голова віча подякував учасникам й закрив віче.

Після віча відбулась перекуска в тісніщім гуртку в долішній салі. Багато бесідників забирали голос і всі висказувалися, що треба негайно дати Лемківщині поміч моральну й матеріяльну, на просвіту.

Касовий звіт з віча:

Приходи:

Збірка на салі	$ 60.98
З вечері	40.05
Разом	$101.03

Розходи:

Саля, кухня, оголошення, відозви й інше	$75.75
Осталося в касі місцевого Комітету	$25.28

До головної каси Комітету Оборони Лемківщини вислано $40.00.

Василь Титанич.

—o—

МЕНЧЕСТЕР, Н. Г.

Свято Державности.

Заходами від. 42 ОДВУ і 45 від. С. У. відбулося в нас у неділю, дня 24. листопаду, Листопадове Свято, яке зачалося панахидою в укр. кат. церкві. Панахиду відправив о. Скроцький, виголосивши притім коротку, але зворушаючу проповідь.

По Службі Божій відбувся спільний обід, уладжений членицями С. У., а пополудні був святочний концерт.

Вступне слово виголосив Юрій Датків, а потім виступав хор Співацько-Драматичного Кружка під управою Григорія Лесюка. Співи хору були перепліттувані деклямаціями і сольями. Святочну промову виголосив гість з Бостону — гром. Н. Давискиба.

Треба дати щиру подяку гром. Марії Буцяк, голові С. У., і гром. Н. Ковальчукові, голові ОДВУ та членицям С. У. за уладження обіду. Бо влаштувати Листопадове Свято і на нім виступати — це вже громадянський обовязок.

Зі свята вислано до Обєднання $40, а то по половині на інвалідів і визвольну боротьбу.

На панахиді зложили по $1: Ю. Датків, П. Кухар, Й. Петрик, М. Костина, М. Маркович, Н. Давискиба, П. Мороз, М. Добрянський; по 50 ц.: В. Петричкович, І. Ірха, П. Хомяк, Н. Дребіт, М. Бурин, Т. Голембовський, С. Синидяк, Г. Петричкович, А. Беднарчук, Н. Ковальчук, Й. Харко, О. Буцяк, Й. Ірха; по 25 ц.: Б. Ірха, Н. Борса, В. Качмарський, А. Петрик, І. Куриляк, Е. Петрик, Н. Мошляк, П. Струк, М. Пейко, П. Ковальчук. Дрібними $1.80. З концерту $11.20. Союз Українок $10.

Йосиф Петрик.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

І. Ш., Філядельфія, Па. — Ніхто з наших людей не думає про „спільний" фронт з большевиками, то нема потреби про це писати. Що вони самі порозбивані, що не мають ніякого поважання до своїх „лідерів" — це теж відома справа. Як хочете щось писати на ту тему, мусите сказати точно, де це було, в якім відділі, чи в якім клюбі, і треба підписатися під дописом.

Поінформований. — Чому не пишете коротшого допису? Таж бачите, що тепер друкується звіт з варшавського процесу, а через те залягає багато статтей, як теж багато іншого матеріялу. Тому, висилаючи заклик, не треба писати на кілька сторін того, що можна цілком добре написати на одній стороні. На коротший допис скорше знайдеться місце ніж на довгий. Крім того в часі, коли поміщується Листопадові дописи, чи потім „Колядів", а ще пізніше Шевченківські свята, не треба заваловати редакцію матеріялом, який може бути цілком добре поміщений у другій половині року, коли є повно місця в газеті на такі справи.

РЕЛІҐІЙНА СЕНЗАЦІЯ В РУМУНІЇ

Пастух Петро Лупу — чудотворець.

Від кількох місяців Румунія має неабияку релігійну сензацію. Розміри цієї сензації найкраще можемо зрозуміти з того факту, що в чотирох місяцях коло **два міліони** людей відвідали джерело цієї сензації — мале й глухе румунське село Маґлявіт, дистрикт Крайова, на пограниччі Болгарії та Югославії. Спричинником сензації став громадський пастух овець Петро Лупу (Вовк), 27-літній сирота, жонатий, що має одну дволітню дитину.

Лупу був **глухонімий,** зрештою фізично добре розвинений. При кінці червня ц. р. одного дня між 6 і 7. год. ввечір у полі, де Лупу пас вівці, йому нібито явився Бог як сивий старець з ореолом. Це видіння повторилося тричі, привернуло йому слух і бесіду та приказало йому проповідати, щоб люди навернулися до Бога, особливо ті, що відпали від віри.

Петро Лупу звернувся до свого (православного) пароха Миколи Бобіна й оповів йому про своє видіння та про свою місію. Парох спершу не хотів вірити, але здивувала його певність пастуха та його чудесне оздоровлення, бо знав його від дитинства як глухонімого. Дотоді глухонімий, Лупу, тепер добре чув і говорив дитячою мовою і незвичайним металічним голосом. Вістка вмить рознеслася між народом, Лупу став творити чуда — положенням рук і молитвою (спершу він ані Отченашу не знав) оздоровляв хорих.

Парох Бобін звернувся до свого епископа Вартоломея з Рамніка. Коли епископська комісія ствердила ті дивні факти, епископ прохав співучасти у розгляді справи університету в Букарешті і румунського архиєрейського синоду. Два місяці досліджували справу комісії університету і синоду та також признали правдивість чудесного виздоровлення Петра Лупу і його незвичайний дар чудесним способом оздоровлювати недужих.

Синод рішив вибудувати церкву і манастир на тому місці у Маґлявіті, де Лупу мав видіння. На Чесного Хреста (14. IX. нов. ст.) ц. р. при стотисячній масі народу епископ Вартоломей посвятив місце під церкву. При тій нагоді Лупу мав промову до зібраного народу, а по ньому мав промову епископ. Обі промови букарештенське радіо трансмітувало.

Лупу що дня з того місця має промову до прочан, що там збираються. Говорить простою мовою на евангельські теми про покаяння та навернення до Бога. Синод виделеґував трох священиків, які постійно перебувають в окруженні чудотворця пастуха. Ані Лупу, ані священики не беруть ніяких грошей від прочан (виглядає, що видіння заборонило Петрові Лупу брати гроші за його чудесні оздоровлення). Добровільні складки прочан спеціяльна комісія, яку творять: сам Лупу, ті три священики, лікар з Крайової, війт і два селяни, призначує на добродійні цілі.

Лупу далі живе у своїй хатині своїм способом; описують його (і так з фотоґрафій виглядає), що робить дуже симпатичне вражіння, має чорні пронизливі очі і лагідний добротливий усміх, його лице аскетичне. В останніх місяцях через щоденних прочан, які непокоять його навіть уночі, ще більше похудів.

Польський кореспондент краківського червоного Курєра (з 7. XI. ц. р., ч. 309), Володислав Карпінський, який був у Маґлявіті зі своєю жінкою, що терпіла на болючий бронхіт, якого не могли вилікувати численні лікарі в ріжних краях, так описує методу лікування чудотворця пастуха: „Лупу подає мені руку, робить знак хреста над моєю головою, підходить до жінки, дотикає руками місць, які її болять, робить над ними знаки хреста, шепочучи молитви. Потім говорить досить тихим голосом, але металічним, що робить вражіння: „Вірте, що Господь Бог вас оздоровить, жалуйте за гріхи, Бог є великий, будете здорові".

Так Лупу поступає з усіми, а це діється на запорошеній вулиці перед хатою.

Лікар з Крайової сам був свідком численних оздоровлень сліпих, глухих, німих, паралітиків, недужих на груди й інших. З весною наміряє він вибудувати в Маґлявіті санаторію, щоб недужі прочани могли рівночасно користуватися лікарською опікою.

Цитований польський кореспондент признає, що його жінка також виздоровіла — до тижня (в такому терміні й інші, оздоровлені тим чудотворцем-пастухом, приходили до повного здоровля).

Нарід у Румунії був дуже збольшевизований, церкви вже були порожні, а тепер, завдяки тим дивним явищам у Маґлявіті, нарід помітно завертається до віри й церкви.

Для інформації українського громадянства подаю це на основі приватного листа довіреної мені особи, що частіше буває в Румунії, на основі румунських часописів і на основі польського краківского Курєра.

Всі відомости згоджуються з собою. Дивні явища в Маґлявіті без сумніву треба брати поважно. Як факти — вони правдиві. Але як їх пояснювати? Пастух Лупу, як глухонімий, не міг мати дуже розвинених релігійних ідей, а вслід за тим не міг він мати ні переніжнених релігійних почувань, щоб попасти в релігійну екстазу і викликати у собі таку сильну візію, яка мала би вплив на суґестійну силу до тої міри, щоб він міг суґестією оздоровляти недужих. Справді ще не маємо докладної інформації про те, коли Лупу став глухонімим (чи з уродження, чи по якійсь дитячій недузі — це друге мабуть правдоподібніше) і до якої міри був глухонімим. Польський кореспондент пише, що Лупу був „маломовний і глухуватий", а мій приятель пише, що він був „від дитинства глухонімий".

Зрештою, будучність кине на це все ясніше світло. — („Діло").

Га. Ко.

БЕНКЕТИ НА НЕҐУСОВОМУ ДВОРІ.

Етіопський король Гайле Селясі відомий як дуже гостелюбний господар і любить, коли в нього за столом, як уладжує великі двірські бенкети, сидить якнайбільше гостей.

Обід або вечеря на королівськім дворі починаються подаванням найліпших напитків, потім найліпших страв, зладжених на французький і східній спосіб. На початку бенкету неґус неприсутній. Він сидить у просторі, відділеному білою плюшовою заслоною в крузі найближчих приятелів.

Коли численні гості вже доволі підкріпилися, біла заслона піднімається і король показується гостям. Він їх звичайно щиро здоровить і бажає їм доброго апетиту.

Часто буває, що неґус запрошує туземців, звичайних селян і робітників на бенкет до двора. Тоді часто буває гостей більше, як 5,000. Гості не сидять за столом, бо в дворі нема стільки стільців, а на долівці. Туземці їдять скоро та захланно, а як напються, починають викрикати та виспівувати.

Двірська сторожа напоминає їх, щоб пристойно поводились у присутності свого цісаря. Тих, які вже забагато потягли з фляшки та не зважають на заввагу двірської сторожі, попросту викидають із двора на вулицю.

Кажуть, що бенкети у неґуса дуже приємні та веселі.

„СВОБОДА" ДЛЯ МУЗЕЮ.

Вислано до Українського Музею Визвольної Боротьби в Празі такі числа „Свободи": з 1923 р.: ч. 246. З 1925 р.: чч.: 157, 162, 163. З 1926 р.: ч. 239. З 1927 р.: чч.: 43, 45, 46, 67, 185, 187, 189, 195, 198, 214, 239, 260, 272, 274, 278, 279, 286, 287, 292, 95, 299. З 1928 р.: чч. 1, 4, 14, 52, 77, 78, 80, 104, 117, 123, 127, 140, 141, 152, 219, 239, 257, 270, 272, 274, 275, 278, 279, 286, 295. З 1929 р.: чч.: 16, 17, 19, 20, 21, 25, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 47, 48, 49, 51, 52.

Микола Дзюма,

Бронкс, Н. Й.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

Письменник.

Вона: А скажи коханий, який напис дати на наших заручиновиx перстенцях?

Він (розсіяний письменник): Як звичайно — всі права застережені.

ХТО ВИДУМАВ БИ ТАКУ ІСТОРІЮ?

Це було в Канаді.

До елеґантного готелю заїжджає багатий панок і займає люксусовий апартамент. По кількох днях приходить до нього власник і предкладає рахунок. Цей панок переглядає рахунок, який виносить кольосальну суму, потім, не говорячи ні слова, витягає чекову книжку і виповнює чек. Очевидно, власник не дурний, він зараз же телефонує до банку й питається, чи чек, виставлений цим паном, має покриття. Відповідь банку є вповні вдоволяюча: чек можна кожної хвилини зреалізувати.

По кількох днях той сам панок заходить до найдорожчого складу дорогоцінностей і вибирає перстень з брилянтом вартости 1,500 долярів. Купець радий, що продає такий товар, запаковує дорогоцінний перстень. Тимчасом панок знову виписує чек на суму 1,500 долярів і вручає його купцеві. Наступає хвилинне заклопотання. Вже є по 6-тій пополудні — банк замкнений, не можна поінформуватися телефонічно, чи чек має покриття. Панок, бачучи заклопотання купця, радить йому запитатися в цій справі телефонічно в найкращім готелі, де він мешкає від кількох тижнів. Власник склепу лучиться телефонічно з управою готелю. Інформації є якнайкорисніші. Ювилер приймає чек; панок забирає перстень і відходить.

По кількох годинах той сам панок зявляється в іншім ювилєрськім склепі й пропонує продаж цього перстеня з брилянтом за смішно низьку ціну 600 долярів, при чому виявляє ювилєрові, що якраз перед годиною купив цей перстень у такій то фірмі за 1,500 долярів. Ювилєр, якому та ціла справа видалася дуже підозріла, повідомив телефонічно першого ювилєра, від котрого походив перстень, про те, що до нього зголосився один панок з перстенем, який хоче продати за 600 долярів. „Цей перстень він ніби мав перед годиною купити у вашій фірмі".

Ювилєр зблід — справа була для нього ясна: це був обманець. Він негайно зателефонував на поліцію й зажадав арештування цього пана. Він був цілковито переконаний, що чек є фальшивий, бо в іншому разі панок не жертвував би по годині того самого перстеня за менше, як половину ціни.

Другого дня була неділя. Наш панок пересидів її в арешті. В понеділок показалося, що чек не був фальшивий і мав повне покриття. Оригінального пана випущено на свободу. Однак тепер він заскаржив першого ювилєра за неслушне позбавлення його свободи й велику шкоду на його честі — і за це зажадав відшкодування 15,000 долярів. Процес виграв. Щойно пізніше виявилося, що цілу ту комедію він відіграв, щоб здобути відшкодування.

ТАРЗАН І ОГНЕННІ БОГИ. (53)

Як бабунка і її дитина скочили набік на безпечне місце, самці племени Гобаша підбігли на край провалу й теж кинулися наперед, щоб напасти разом з Тарзаном на свого віковічного ворога. Але заки вони могли йому щонебудь помогти, Тарзан уже упорався з чітою, завдаючи їй смертельний удар.

Як чіта вже лежала на землі нежива, король бабунів, Гобаш, підійшов поволі до Тарзана й сказав: „Самці племени Гобаша є приятелями Тарзана з малп". Тарзан віудповів: „Тарзан є приятелем самців з племени короля Гобаша".

„Ми бачили злого тарманганія, котрого ти шукаєш", сказав Гобаш, показуючи притому на північ. „Він розклався табором там, у далеких горах". „Я йду туди", сказав Тарзан і зараз пропав з виду. Накінець він був на троні Бориса Ґарета..

...У той самий час малий відділ чорних носіїв посувався вперед у стіп недалеких горбів. Д-р Джеремія Джовнс надіявся, що він уже незабаром стріне свого таємничого начальника, Бориса Ґарета, але доля мала для нього зовсім інші пляни.